

Nr 177

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående viss fråga rörande prisregleringen på jordbrukets område; given Stockholms slott den 16 oktober 1964.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Eric Holmqvist

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att maximibeloppen för slaktdjursavgifterna för svin och nötkreatur höjs.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 16 oktober 1964.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter anför chefen för jordbruksdepartementet, statsrådet Holmqvist, följande.

Slaktdjursavgifterna är avsedda att täcka bl. a. de förluster som uppstår i samband med export av en överskottsproduktion av fläsk och kött. Genom riksdagsbeslut, senast våren 1963 (prop. 1963: 134; JoU 14; rskr. 180), har fastställts de högsta belopp som statens jordbruksnämnd äger bestämma. Enligt förordningen den 3 juni 1955 (nr 284) angående slaktdjursavgift m. m. (senaste lydelse se SFS 1963: 132) må avgiften högst utgöra för svin 30 kr., för nötkreatur, som efter nedslaktningen väger minst 150 kg, 40 kr. samt för nötkreatur med lägre vikt 25 kr. Vid utförsel av levande djur är avgiften maximerad till 30 kr. för svin, till 40 kr. för nötkreatur, som väger minst 300 kg, och till 25 kr. för nötkreatur med lägre vikt.

Statens jordbruksnämnd har — efter sedvanligt samråd med jordbrukets förhandlingsdelegation — den 25 augusti 1964 hemställt om sådan ändring av nyssnämnda förordning att avgiften må utgöra för svin högst 40 kr. per djur och för nötkreatur, som väger minst 150 kg, 60 kr. per djur samt att den avgift som uttas i samband med utförsel av levande djur höjs i motsvarande mån.

Beträffande fläsk framhåller nämnden att betäckningsstatistiken ger vid handen att produktionen, som under två år visat nedgång, nu åter håller på att öka. Det anses sannolikt att fläskproduktionen kommer att uppgå till 215 000 ton under regleringsåret 1964/65, vilket innebär en ökning med nära 18 000 ton jämfört med regleringsåret 1963/64. Ehuru någon del av produktionsökningen torde kunna avsättas genom konsumtionsökning inom landet, kommer exportbehovet i förhållande till regleringsåret 1963/64 att öka med 10 000 à 15 000 ton. Genom export skulle under regleringsåret 1964/65 behöva avsättas 30 000 à 35 000 ton fläsk.

Produktionsutvecklingen för nötkött är svårare att tillförlitligt bedöma, främst på grund av ovissheten hur slakten av kor kommer att utveckla sig.

Nötköttsexporten under regleringsåret 1964/65 torde dock ej komma att nå upp till samma volym som under 1963/64, 17 000 ton, men kan komma att överstiga 10 000 ton.

Förutom nödvändigheten att möjliggöra en ökad fläskexport talar, enligt nämnden, även andra skäl för att nu höja slaktdjursavgifterna. Dels torde en höjning av avgiften för svin få en dämpande effekt på fläskproduktionen och dels synes det inte uteslutet att slaktdjursavgiftsmedel kan behöva användas till stöd åt fodersädsexporten. Jordbruksnämnden och jordbrukets förhandlingsdelegation har sålunda överenskommit om att, för den händelse fodersädsexporten skulle bli av mycket stor omfattning, slaktdjursavgifter delvis bör få tas i anspråk för att finansiera en dylik export.

Departementschefen

Med hänsyn till vad jordbruksnämnden anfört anser jag att möjlighet bör föreligga att redan under innevarande regleringsår uppta högre slaktdjursavgifter för svin och nötkreatur. Jag förordar, att den övre gränsen för slaktdjursavgifterna bestäms till 40 kr. för svin, till 60 kr. för nötkreatur, som efter nedslaktningen väger minst 150 kg, samt till 40 kr. för nötkreatur med lägre vikt. I anslutning härtill bör avgiften vid utförsel av levande djur maximeras till 60 kr. för nötkreatur, som väger minst 300 kg, och till 40 kr. för andra nötkreatur och för svin. Kungl. Maj:t torde böra inhämta riksdagens bemyndigande att vidta härför erforderliga ändringar i förordningen den 3 juni 1955 (nr 284) angående slaktdjursavgift m. m.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

bemyndiga Kungl. Maj:t att vidta ändringar i regleringsförfattningen rörande slaktdjursavgift i överensstämmelse med vad som angivits i det föregående.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Stig Larsson